

22 Δεκεμβρίου, 1994

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΡΜΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ/ Ή ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 761/92)

5 Στρατός της Δημοκρατίας — Αξιωματικοί — Κρίσεις — Κανονιστικό κα-
θεστώς — Οι διενεργούμενες σε κάποιο έτος κρίσεις παύουν να ισχύ-
ουν από την έκδοση της διαταγής για συγκρότηση και σύγκλιση τακτι-
κής συνόδου του νέου Συμβουλίου Κρίσεων σύμφωνα με τον Καν.
44(8) των περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορι-
σμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμών του 1990
έως (Αρ. 2) του 1992 — Τα στοιχεία κρίσεως με βάση του κανονισμούς
— Το ζήτημα της αλλαγής στην αποτίμηση της βαθμολογίας των αξιω-
ματικών και το πόρισμα της **Χαλαραμπίδης v. Δημοκρατίας**.

10

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή την απόφαση με την οποία
κρίθηκε ως παραμένον στον ίδιο βαθμό.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσι-
σε ότι:

20

1. Σύμφωνα με ρητή πρόνοια των Κανονισμών Περί Αξιωματικών
του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές
και Αφυπηρετήσεις του 1990 έως 1992) (ΚΔΠ 90/90, 157/91, 25/92
και 139/92) (Καν. 41(6)), κατά την κρίση Αξιωματικού, το Ανώτατο
Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών λαμβάνει υπόψη του και εκτιμά
όλα τα κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του στοιχεία, ιδιαίτερα
όμως βαρύτητα δίδεται στα στοιχεία του κατεχόμενου βαθμού.
Υπάρχουν όμως και οι πρόνοιες των παραγράφων (3) και (4) του

- ιδίου Κανονισμού, που θέτουν περιορισμούς στην κρίση του Αξιωματικού. Συγκεκριμένα, η παράγραφος (3) θέτει ως ελάχιστο όριο για να δικαιούται ο Αξιωματικός να κριθεί ως προακτέος κατ' εκλογήν τη βαθμολογία "πολύ καλός" στα ουσιαστικά προσόντα των Εκθέσεων Ικανότητας του κατεχόμενου βαθμού. Για την κατ' αρχαιότητα κρίση, παράγραφος (4), το ελάχιστο όριο της βαθμολογίας είναι το "καλός". Όμως, είναι καθαρό, πως τα ελάχιστα αυτά όρια παρέχουν απλώς το δικαίωμα για κρίση του Αξιωματικού ως προακτέος κατ' εκλογήν ή ως προακτέος κατ' αρχαιότητα, δεν δεσμεύουν όμως το Συμβούλιο να δώσει χαμηλότερη κρίση, αν υπάρχουν σε βάρος του άλλα δυσμενή στοιχεία ή αν αυτό δικαιολογείται από τα λοιπά υπηρεσιακά στοιχεία που υπάρχουν στον Ατομικό του Φάκελο. 5
2. Δεν υπήρξε εδώ παράβαση της καλής πίστης, ούτε και ασυνέπεια ή αντιφατική συμπεριφορά ή ακόμα και κακή πίστη από μέρους του αρμόδιου οργάνου, γιατί οι αξιωματικοί υπόκεινται σε επανακρίσεις και σύμφωνα με τους κανονισμούς δεν κρίνονται μόνο μια φορά. Στην περίπτωση της κρίσης του 1990, επειδή δεν υπήρχε κενή θέση, ο αιτητής δεν προάχθηκε και τούτο έγινε σύμφωνα με τον Καν. 45. Το όνομα του αιτητή αναγράφηκε στον αντίστοιχο πίνακα, ο οποίος κυρώθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο. Όμως σύμφωνα με τις πρόνοιες του Καν. 44(8), οι πίνακες μετά που καθίστανται οριστικοί, ισχύουν μέχρι την έκδοση διαταγής για συγκρότηση και σύγκλιση για τακτική ή έκτακτη σύνοδο νέου Συμβουλίου Κρίσεων. Συνεπώς οι κρίσεις του 1990, βάσει των κανονισμών, έστω και αν κυρώθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο και γνωστοποιήθηκαν στους ενδιαφερομένους σύμφωνα με τον Καν. 43, έπαυσαν να ισχύουν από την έκδοση της διαταγής για συγκρότηση και σύγκλιση τακτικής συνόδου του νέου Συμβουλίου Κρίσεων του 1992. Το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων που συνήλθε το 1992 και πήρε την προσβαλλόμενη απόφαση, μια και ο αιτητής δεν προάχθηκε ήταν επομένως, σύμφωνα με τους κανονισμούς, ελεύθερο να πάρει τη νέα απόφαση της προηγούμενης κρίσεως μη ισχύουσας. 15
20
25
30
3. Η ισχυριζόμενη κανονιστική παράβαση και η παράβαση της αρχής non bis in idem, δεν ευσταθεί. Το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων είχε δικαίωμα, βάσει του Καν. 41(6) και του Καν. 29, να κρίνει τον αιτητή με βάση όλα τα στοιχεία που υπήρχαν στο φάκελο του, συμπεριλαμβανομένων και των στοιχείων που αφορούσαν τις πειθαρχικές ποινές που του επιβλήθηκαν. Ιδιαίτερη όμως σημασία σύμφωνα με τους κανονισμούς, δίδεται στα στοιχεία του κατεχόμενου βαθμού. 35
40

4. Ο ισχυρισμός ότι με την τροποποίηση των κανονισμών με την Κ.Δ.Π. 90/90 παραβιάστηκε η αρχή της αναδρομικότητας, δεν βρίσκεται σύμφωνο το Δικαστήριο. Ο Καν. 30(5) που αναφέρεται στην κλίμακα βαθμολογίας, δεν εφαρμόστηκε αναδρομικά. Η κρίση της βαθμολογίας του αιτητή παρέμεινε η ίδια, εκείνο όμως που άλλαξε είναι το επίπεδο της προαγωγής. Με το θέμα αυτό είχε το Δικαστήριο την ευκαιρία να ασχοληθεί στην υπόθεση *Χαράλαμπος Χαρολαμπίδης ν. Δημοκρατίας*. Η χρήση της φράσης "χαμηλή βαθμολογία" στην προσβαλλόμενη πράξη δεν συνιστά παράβαση νόμου ή έλλειψη αιτιολογίας, επειδή στους σχετικούς κανονισμούς δεν αναφέρεται τέτοια φράση. Η χαμηλή βαθμολογία ήταν εκείνη που φαινόταν στις εκθέσεις ικανότητας και είναι εκείνη που λήφθηκε υπόψη.
5. Σύμφωνα με τον Καν. 29, το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων κρίνει τους Αξιωματικούς με βάση τα στοιχεία που περιέχονται στους ατομικούς τους φακέλους και τα οποία καθορίζονται στην παρ. (2). Σύμφωνα με τον Καν. 41(6) κατά την κρίση Αξιωματικού το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων, λαμβάνει υπόψη του και εκτιμά όλα τα κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του στοιχεία, ιδιαίτερα όμως σημασία δίδεται στα στοιχεία του κατεχόμενου βαθμού.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Χαρολαμπίδης ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1959,

30

Τρισελιώτης ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3104,

Βιολεττής ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1114.

Προσφυγή.

35

Προσφυγή με την οποία ο αιτητής προσβάλλει την εγκυρότητα της πράξης και/ή απόφασης των καθ'ων η αίτηση, με την οποία ο αιτητής κρίθηκε ως παραμένων στον ίδιο βαθμό.

40

Τ. Παπαδόπουλος, για τον Αιτητή.

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής προσβάλλει την εγκυρότητα της πρόξεσης ή/και απόφασης των καθ' ων η αίτηση, που του κοινοποιήθηκε με επιστολή ημερ. 16.9.92, και με την οποία ο αιτητής κρίθηκε ως παραμένων στον ίδιο βαθμό.

5

Κατά τις τακτικές ετήσιες κρίσεις του 1990, επειδή ο αιτητής πληρούσε τα τυπικά προσόντα για κρίση, κρίθηκε από το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών, ως προακτέος κατ' αρχαιότητα, πλην όμως δεν προήχθη στο βαθμό του Ταξίαρχου, γιατί δεν υπήρχε κενή θέση.

10

Κατά τις τακτικές ετήσιες κρίσεις του 1992, επειδή και πάλι ο αιτητής πληρούσε τα τυπικά προσόντα για κρίση, που αναφέρονται στον Καν. 27 των περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμών του 1990 μέχρι (Αρ. 2) του 1992 (Κ.Δ.Π. 90/90 157/91, 25/92 και 139/92) κρίθηκε από το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών ως παραμένων στον ίδιο βαθμό. Το σχετικό φύλλο κρίσεως του αιτητή κοινοποιήθηκε σε αυτόν (βλ. Παράρτημα Α στην ένσταση).

15

20

Βασικά οι λόγοι της κρίσης είναι η αρκετά χαμηλή για το βαθμό του Συνταγματάρχη βαθμολογία που είχε ο αιτητής στα ουσιαστικά προσόντα των εκθέσεων ικανότητας του κατεχόμενου βαθμού και δύο πλειθαρχικές ποινές που του επιβλήθηκαν στο προηγούμενο βαθμό.

25

Σύμφωνα με ρητή πρόνοια των προαναφερθέντων Κανονισμών (Καν. 41(6)), κατά την κρίση Αξιωματικού, το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών λαμβάνει υπόψη του και εκτιμά όλα τα κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του στοιχεία, ιδιαίτερη όμως βαρύτητα δίδεται στα στοιχεία του κατεχόμενου βαθμού. Υπάρχουν όμως και οι πρόνοιες των παραγράφων (3) και (4) του ίδιου Κανονισμού, που θέτουν περιορισμούς στην κρίση του Αξιωματικού. Συγκεκριμένα, η παράγραφος (3) θέτει ως ελάχιστο όριο για να δικαιούται ο Αξιωματικός να κριθεί ως προακτέος κατ' εκλογήν τη βαθμολογία "πολύ καλός" στα ουσιαστικά προσόντα των Εκθέσεων Ικανότητας του κατεχόμενου βαθμού. Για την κατ' αρχαιότητα κρίση, παράγραφος (4), το ελάχιστο όριο της βαθμολογίας είναι το "καλός". Όμως, είναι καθαρό, πως τα ελάχιστα αυτά όρια παρέχουν απλώς το δικαίωμα για κρίση του Αξιωματικού ως προακτέος κατ' εκλογήν ή ως προακτέος κατ' αρχαιότητα, δεν δεσμεύουν όμως το Συμβούλιο να δώσει χαμηλότερη κρίση, αν υπάρχουν σε βάρος του άλλα δυσμενή στοιχεία ή αν αυτό δικαιολογείται από τα λοιπά υπηρεσιακά στοιχεία που υπάρχουν στον Ατομικό του Φάκελο.

30

35

40

5 Σύμφωνα με τον Κανονισμό 30(5) των προαναφερθέντων Κανονισμών, ως βαθμολογία “πολύ καλός” χαρακτηρίζεται η βαθμολογία 9 και ως βαθμολογία “καλός” η βαθμολογία 7 έως 8. Ο Αιτητής έχει σε αρκετά ουσιαστικά προσόντα των Εκθέσεων Ικανότητας του κατεχόμενου βαθμού βαθμολογία 7 και σε αρκετά 8 και επί πλέ-

10 Οι εκθέσεις ικανότητας του αιτητή στον κατεχόμενο βαθμό των ετών 1987, 1988 και 1989, συντάχθηκαν υπό το προηγούμενο νομικό καθεστώς της Κ.Δ.Π. 118/81, που ως βαθμολογία “λίαν καλός” θεωρείτο η βαθμολογία 8 και 9 και ως βαθμολογία “καλός” 5, 6 και 7. Με το νομικό καθεστώς της Κ.Δ.Π. 118/81, το 8 χαρακτηριζόμε-

15 νο ως “λίαν καλός” παρείχε στον αιτητή το δικαίωμα της κρίσης ως προακτέος κατ’ εκλογή, ενώ με το νομικό καθεστώς της Κ.Δ.Π. 90/90 το 8 χαρακτηριζόμενο ως “καλός” παρείχε στον αιτητή το δικαίωμα της κρίσης ως προακτέος κατ’ αρχαιότητα.

20 Μετά την κρίση του από το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων, ο αιτητής ενεγράφη στον Πίνακα των κριθέντων ως παραμενώντων στον ίδιο βαθμό Αξιωματικών Όπλων του Στρατού Ξηράς και το Υπουργικό Συμβούλιο συμφώνησε με την απόφαση του Συμβουλίου και κύρωσε τον Πίνακα που υποβλήθηκε ως είχε.

25 Ο δικηγόρος του αιτητή υπόβαλε πως η προσβαλλόμενη πράξη και/ή απόφαση είναι άκυρη και στερείται οποιουδήποτε νομίμου αποτελέσματος ως προϊόν, κυρίως:

30 “Α. Παράβασης της αρχής της καλής πίστης.

B. Ανάκλησης νόμιμης ευμενούς διοικητικής πράξης.

35 Γ. Παράβασης κανονιστικής διάταξης και της αρχής non bis in idem.

Δ. Παράβασης της αρχής της μη αναδρομικότητας νόμου.

E. Έλλειψης οποιασδήποτε ή/και επαρκούς έρευνας των πραγματικών γεγονότων και του νόμου.

40 ΣΤ. Έλλειψης οποιασδήποτε ή/και νόμιμης ή/και επαρκούς αιτιολογίας.”

Η παράβαση της αρχής της καλής πίστης και η ανάκληση της νό-

μμης ευμενούς διοικητικής πράξης, που παρουσιάζονται σαν λόγιο ακυρότητας, στηρίζονται στο γεγονός ότι ο αιτητής στις κρίσεις του 1990 θεωρήθηκε προακτέος κατ' αρχαιότητα, ενώ με τις κρίσεις του 1992, θεωρήθηκε ως παραμένων στον ίδιο βαθμό. Είναι ακόμα η θέση του δικηγόρου του αιτητή πως η απόφαση του Ανωτάτου Συμβουλίου Κρίσεων του 1992 είναι κακόπιστη, αυθαίρετη και απορριπτέα και γίνεται ισχυρισμός ότι δεν θα πρέπει να δοθεί δυνατότητα του αξιολογούντος αυτού διοικητικού οργάνου να μεταβάλει την κρίση του σε τακτικά χρονικά διαστήματα, ενώ τα κρίσιμα πραγματικά δεδομένα παραμένουν τα ίδια.

Δεν θα επεκταθώ στην εμπειριστατωμένη επιχειρηματολογία που αναπτύχθηκε από μέρους του δικηγόρου του αιτητή, γιατί έχω την άποψη πως δεν υπήρξε παράβαση της καλής πίστης, ούτε και ασυνέπεια ή αντιφατική συμπεριφορά ή ακόμα και κακή πίστη από μέρους του αρμόδιου οργάνου, γιατί οι αξιωματικοί υπόκεινται σε επανακρίσεις και σύμφωνα με τους κανονισμούς δεν κρίνονται μόνο μια φορά. Στην περίπτωση της κρίσης του 1990, επειδή δεν υπήρχε κενή θέση, ο αιτητής δεν προάχθηκε και τούτο έγινε σύμφωνα με τον Καν. 45. Το όνομα του αιτητή αναγράφηκε στον αντίστοιχο πίνακα, ο οποίος κυρώθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο. Όμως σύμφωνα με τις πρόνοιες του Καν. 44(8), οι πίνακες μετά που καθίστανται οριστικοί, ισχύουν μέχρι την έκδοση διαταγής για συγκρότηση και σύγκλιση για τακτική ή έκτακτη σύνοδο νέου Συμβουλίου Κρίσεων. Συνεπώς οι κρίσεις του 1990, βάσει των κανονισμών, έστω και αν κυρώθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο και γνωστοποιήθηκαν στους ενδιαφερομένους σύμφωνα με τον Καν. 43, έπαισαν να ισχύουν από την έκδοση της διαταγής για συγκρότηση και σύγκλιση τακτικής συνόδου του νέου Συμβουλίου Κρίσεων του 1992. Το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων που συνήλθε το 1992 και πήρε την προσβαλλόμενη απόφαση, μια και ο αιτητής δεν προάχθηκε ήταν επομένως, σύμφωνα με τους κανονισμούς, ελεύθερο να πάρει τη νέα απόφαση της προηγούμενης κρίσεως μη ισχύουσα.

Η ισχυριζόμενη κανονιστική παράβαση και η παράβαση της αρχής *bis in idem*, δεν ευσταθεί. Το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων είχε δικαίωμα, βάσει του Καν. 41(6) και του Καν. 29, να κρίνει τον αιτητή με βάση όλα τα στοιχεία που υπήρχαν στο φάκελο του, συμπεριλαμβανομένων και των στοιχείων που αφορούσαν τις πειθαρχικές ποινές που του επιβλήθηκαν. Ιδιαίτερη όμως σημασία σύμφωνα με τους κανονισμούς, δίδεται στα στοιχεία του κατεχόμενου βαθμού.

Ακολούθως, ο ισχυρισμός ότι με την τροποποίηση των κανονι-

5 σμών με την Κ.Δ.Π. 90/90 παραβιάστηκε η αρχή της αναδρομικότητας, δεν με βρίσκει σύμφωνο. Ο Καν. 30(5) που αναφέρεται στην κλίμακα βαθμολογίας, δεν εφαρμόστηκε αναδρομικά. Η κρίση της βαθμολογίας του αιτητή παρέμεινε η ίδια, εκείνο όμως που άλλαξε είναι το επίπεδο της προαγωγής.

10 Με το θέμα αυτό είχα την ευκαιρία να ασχοληθώ στην υπόθεση *Χαράλαμπος Χαράλαμπίδης ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1959, όπου στις σελ. 1965-1966 αναφέρονται τα ακόλουθα, τα οποία υιοθετώ και επαναλαμβάνω στην παρούσα υπόθεση:

15 “Όσον αφορά την πρώτη εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή, εκφράζω τη διαφωνία μου, γιατί κατά τη γνώμη μου ο βαθμός 8 που δόθηκε στον αιτητή, γιατί αυτός κρίθηκε ‘πολύ καλός’, δεν είναι ορθός. Η σωστή τοποθέτηση, κατά την άποψή μου, είναι πως ο αιτητής κρίθηκε ότι άξιζε του βαθμού 8 και κατά συνέπεια, ταξινομήθηκε σαν ‘πολύ καλός’, με βάση τους Κανονισμούς της Κ.Δ.Π. 118/81. Η διαφορετική ταξινόμηση με βάση την Κ.Δ.Π. 20 90/90, δεν επηρεάζει, κατά την άποψή μου, κατά οποιοδήποτε τρόπο τη βαθμολογία του αιτητή, η οποία παραμένει πάντοτε στο βαθμό 8. Εκείνο που άλλαξε με την Κ.Δ.Π. 90/90 είναι το επίπεδο της προαγωγής. Και ενώ προηγουμένως ένας αξιωματικός με βαθμό 8 ήταν προακτέος κατ’ εκλογή, τώρα με τους νέους Κανονισμούς είναι προακτέος κατ’ αρχαιότητα. Με άλλα λόγια η 25 κλίμακα της βαθμολογίας δεν επηρεάζει τη βαθμολογία αυτή καθ’ εαυτή, αλλά η βαθμολογία καθορίζεται από τους Κανονισμούς σε ποια κλίμακα εμπίπτει, βάσει της οποίας κλίμακας καθορίζονται οι διαβαθμίσεις των κρίσεων. Επομένως, κανένα κερκτιμένο δικαίωμα του αιτητή δεν επηρεάστηκε δυσμενώς. Εξάλ- 30 λου, κανένα δικαίωμα δεν δημιουργήθηκε ή αποκρυσταλλώθηκε για τον αιτητή, αλλά, απλώς υπήρχε από μέρους του μια απλή προσδοκία ότι θα τύγχανε προαγωγής όταν θα κρινόταν, αν δεν άλλαζαν οι Κανονισμοί (βλ. Κυριακοπούλου, Διοικητικό Ελληνικό Δίκαιο, έκδοση 4η, τόμος Α, σελ. 94-95, *Stavrou & Another ν. Republic* (1987) 3 C.L.R. 276, *Τομάζου ν. Δημοκρατίας* (1989) 35 3 Α.Α.Δ. 2935, *Φλωρίδης & Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1512).”

40 Σχετικές με το θέμα αυτό είναι και οι αποφάσεις στις *Χρυσάνθος Τρισελιώτης ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3104, *Βιολεττής ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1114.

Το θέμα της έλλειψης οποιασδήποτε ή/και επαρκούς έρευνας των πραγματικών γεγονότων και του νόμου και της πραγματικής και

νομικής πλάνης, δεν στοιχειοθετήθηκε. Δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός, ότι οι καθ' ων η αίτηση παρέλειψαν να διερευνήσουν ή αγνόησαν ότι ο αιτητής το 1990 κρίθηκε ως προσακτέος κατ' αρχαιότητα με βάση τις μέχρι τότε εκθέσεις ικανότητας και ότι δύο φορές προάχθηκε με βάση το ίδιο πειθαρχικό μητρώο, για τους λόγους που έχουν ήδη προαναφερθεί. Το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων του 1992, με βάση τους κανονισμούς ήταν ελεύθερο να αποφασίσει σύμφωνα με τις πρόνοιες των κανονισμών, δεδομένου ότι η προηγούμενη απόφαση του, του 1990 έπαυσε να ισχύει. Η χρήση της φράσης "χαμηλή βαθμολογία" στην προσβαλλόμενη πράξη δεν συνιστά παράβαση νόμου ή έλλειψη αιτιολογίας, επειδή στους σχετικούς κανονισμούς δεν αναφέρεται τέτοια φράση. Η χαμηλή βαθμολογία ήταν εκείνη που φαινόταν στις εκθέσεις ικανότητας και είναι εκείνη που λήφθηκε υπόψη.

Σύμφωνα με τον Καν. 29, το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων κρίνει τους Αξιωματικούς με βάση τα στοιχεία που περιέχονται στους ατομικούς τους φακέλους και τα οποία καθορίζονται στην παρ. (2). Σύμφωνα με τον Καν. 41(6) κατά την κρίση Αξιωματικού το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων, λαμβάνει υπόψη του και εκτιμά όλα τα κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του στοιχεία, ιδιαίτερη όμως σημασία δίδεται στα στοιχεία του κατεχόμενου βαθμού.

Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε μετά από επαρκή έρευνα και ήταν εύλογα επιτρεπτή.

Ο ισχυρισμός ότι η Έκθεση Ικανότητας του 1991 δεν είναι ειδικώς αιτιολογημένη, δεν διατυπώθηκε σαν λόγος ακυρότητας στην προσφυγή και δεν τον εξετάζω.

Κατά συνέπεια η επίδικη πράξη επικυρώνεται στην ολότητά της.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.